

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului Nr. 51
TELEFON: Nr. 30-65

ABONAMENTE: PE UN AN LEI 100
PE 6 LUNI " 50
PE 3 LUNI " 30
In străinătate dublu - In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA TRIBUNALUL
CLUJ. SUB NR. 85.

TRAIM VREMURI APOCALIPTICE

Apocalipsa! Iată un cuvânt al zilei. In ultimii ani, cuvântul acesta a început să intre în circulație. Aceasta pe de o parte, fiindcă oamenii au început să se intereseze de această carte a Bibliei care cuprinde: Descoperirea lui Isus Hristos, pe care l-a dat o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile cari au să se întâmple în curând (Apoc. 1,1), iar pe de alta, fiindcă de o vreme încoace, toate întâmplările din lume ne arată că ne găsim de fapt în plin Apocalips.

Toate cele scrise în această carte proorocească se plinesc sub ochii noștri și cu noi. Toate cele ce se petrec azi în lume sunt scrise acolo, și cu și este o mângâiere pentru omul credincios să vadă cum se adevăresc la vremea lor, rând pe rând, toate proorociile și cuvintele Domnului din Sfânta Scriptură, când El a spus dela început că: Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece (Iatei 24, 35).

Omul a putut fi nepăsător față de „Descoperirea lui Isus Hristos”, dar când pământul începe să fumege și să se cutremure de trestie și să se înclăntă, el se trezește ca și lunaticul ce tresare când a intrat în apă rece.

Nimeni nu mai poate tăgădui, fiindcă fiecare o simte: ne găsim în plin Apocalips. Grozavele frământări, războaiele, durerile și necazurile cari cu umplut de jale lumea întreagă, adevăresc din plin spusesele Bibliei așa că

cine cunoaște bine Sf. Scriptură, cum a spus cineva — n'are nevoie să citească ziarul pentru a ști ce se va întâmpla în lume, fiindcă acolo sunt scrise toate.

In cap 6, vers 3-8 din Apocalipsă se văd ca într-o oglindă tocmai zilele și vremile pe cari le trăim noi în prezent. „Când a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua făptură vie zicând „Vino și vezi” Și s'a arătat un alt cal, un cal roșu. Cel ce sta pe el a primit puterea să ia pacea de pe pământ, pentruca oamenii să se junghie unii pe alții, și i s'a dat o sabie mare. Când a rupt Mielul pecetea a treia, m'am uitat și iată s'a arătat un cal negru. Cel ce

sta pe el, avea în mână o cumpănă. Când a rupt Mielul pecetea a patra... iată s'a arătat un cal galben..

„Și li-s'a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă și cu fiarele pământului.”

Astfel, pe zi ce trece se „rup” pecete după pecete, pentruca să se împlinească toate cele ce s'au scris. Iar „zilele acelea vor fi zile de răsunare, ca să se împlinească tot ce este scris (Luca 21,22)

Și în vremea aceasta, în loc să se pocăiască, oamenii beau, petrec, mănâncă, se veselesc, înjură și păcătuiesc, strâng averi și se urăsc unii pe alții, fără a ține seamă de chemările puter-

nice pe care cerul i-le face, ca să se pocăiască, și să se întoarcă la Dumnezeu.

Unii își închipuie că vor veni vremuri mai bune, când apoi vor putea bea și petrece în deplină siguranță. Cât se înșală sărmanii!

Cei credincioși, trebuie să învețe acum mai mult ca oricând, că sunt „străini și călători” — părăsind gândul cu totul lumesc de-și face culcușuri prea calde în puful pământului pe cari într-o zi, pe neașteptate li-l va spulbera vântul.

Să fim deslegați de pământ mai înainte de a fi siliți să-l părăsim. Să nu fim dintre cei ce-și satură inimile în zi de măcel, și-și strâng comori în zilele din urmă (Iacov 5, 3, 5).

Să învățăm a trăi „credincios” și cât mai deslegați de pământ și cele pământești, căci chipul lunei acesteia trece (I Corinteni 7, 29-31).

A început leatul durerilor, iubite frate și cititor, nu lăsa să treacă timpul; caută din bună vreme pe Domnul și Mântuitorul. Vei avea mare nevoie de El. Vino la El până mai este un strop de ziua. Scapă îndată în brațele Lui și nu te va mai înfricoșa tropotul cailor apocaliptici cari prăpădesc pământul.

Când toate trec, când toate pier, ridică ochii către cer. Ridică privirea spre Domnul. Crede în El și primește-L ca Mântuitor al tău și vei fi izbăvit și mântuit.

I, M

Ce-i lipsește lumii?

Sf. Francisc de Sales, episcopul Genevei, a fost în viață și girant.

Fiind datorășul concentrat ca militar nu și-a putut plăti la timp polița scadentă.

Alarmat de această întârziere, bancherul creditor vine la episcopul girant spunându-i: „Plătește Prea Sfințite, dacă ți-a plăcut să fii girant pentru alții!”

„Fiule, mai îngăduiește puțin. Datornicul acum își face datoria către țară; și-o va face și către tine!”

„Nu, nu pot aștepta!” între-

rupe mânios bancherul. „Banii, ori da-ă nu proces!”

„Poftim, începe proces!” zice sfântul. „Și ia-mi hainele, cărțile și cele câteva lucruri ce am. Dacă crezi că ele te satisfac, le poți duce de acum.”

Rușinat de blândețea și bunăvătatea întâmpinării, bancherul se retrage.

Chemând apoi girantul pe datornic, de grabă, acesta plătește numai decât toată datoria.

Bancherul rămâne și mai rușinat.

Nu știe cum să-și ceară scuză

mai smerit dela chiriarhul su-părat fără nici un temei.

Acesta, departe de-ai purta pică, îl iubi mai mult, socotind pe bancher de acum între pre-

tenii săi „redobândiți” după cuvântul Scripturii.

Întâmplarea aceasta e caracteristică. Ea arată ce-i lipsește lumii: răbdarea.

Pr. I. G.

† A trecut la Domnul

tânărul nostru frate Nicolae Iuhas din Cluj colaborator al foii „Vieța Creștină”

Lunea trecută, 25 Sept. la ora 11 dimineața, după o dureroasă și lungă suferință a trecut la Domnul tânărul nostru frate Nicolae Iuhas din Cluj în vârstă de 19 ani, fost în cl. VII de liceu.

El este acela care ne a lucrat chipul frumos din calendarul nostru de perete pe anul acesta precum și un

frumos tablou cu Mântuitorul, în biserica de aici.

Inmormântarea va avea loc Miercuri la ora 1 d.p. Plecarea va fi dela locuința părinților, str. Războieni Nr. 12.

Cititorii, frații și cunoscuții noștri din Cluj și alte împrejurimi, sunt rugați a lua parte.

(continuare în pag. 2-a)

Iubiți pe vrășmașii voștri, face-ți bine celor ce vă urăsc (Luca 6,55)

Evangelhia Binelui, Iertării și Dragostei creștine — Ceva în legătură cu Evangelhia de Duminică

Semnele celor credincioși

Ce minunată este evangelhia din Duminică aceasta! E scurtă această evangelhie, — dar ce lucruri mari ne-a grăit și ne grăește printr'ansa Mântuitorul. În capitolul acestei evangelhii, 6 dela Luca, — se cuprinde întreaga lege a mântuirii noastre, se cuprind toate condițiile sfințeniei și dobândirii îngărăției celei cerești: Facerea binelui, iertarea și dragostea. Aceste trei lucruri mari, pe cari niciodată, nici un om și nici o altă religie de pe pământ — nu le-a predicat și nu le-a trăit mai înalt ca El, Omul și Dumnezeu Isus. Și fără de cari nimeni și niciodată nu va putea vedea fața lui Dumnezeu, că El însuși este Binele, iertarea și Dragostea. Iar copiii Lui cari sunt cu adevărat născuți din El, îi seamănă Lui, — au adică semnele acestea, virtuțile acestea, spre deosebire de ceilalți oameni.

Iar în ziua alegerii celei mari, Domnul Isus, după aceste semne îi va cunoaște pe copiii Lui.

Fericiți cei ce le vor avea.

Faceți binele!

„Faceți voi oamenilor ceea ce ați voi să vă facă ei vouă. Dați-le cum ați vrea să vă dea ei vouă! Lucrați-le cum ați vrea să vă lucreze ei vouă! Vorbiți-le cum ați vrea să vă vorbească ei; faceți-le binele cum ați vrea să vi-l facă și ei vouă. Și mai ales — iubiți-i cum ați vrea să vă iubească ei pre voi.

Faceți binele, oricui, oricând, oriunde. Iar dacă facerea noastră de bine, e răsplătită cu rău de alții — fiți fericiți și nu descurajați. Voi nu lucrați pentru lumea aceasta, ci pentru cea viitoare. Iar acolo, răsplata voastră va fi îndoită, după cum și pedeapsa lor, tot îndoită va fi. Voi veți fi răsplătiți: întâi pentru că ați făcut binele, apoi pentru că ați putut răbda răul făcut de alții. Iar ei vor primi osândă, întâi pentru că n'au făcut bine, apoi — pedeapsă și mai mare pentru că au făcut răul, — și încă celor cari le-au lăcut bine.

Deci „nu osteniți în facerea binelui“? (II Tes. 3,13).

Iertați!

La aceasta ne îndeamă toată evangelhia aceasta. La aceasta ne îndeamnă toate evangelhiile, toată Biblia, — toată viața și faptele iertătorului nostru Mântuitor, Isus Hristos.

„Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc — ce plată vi-se cuvine? și păgânii fac tot așa! ne muștră blând Mântuitorul. Dacă iertați numai pe cei ce vă iartă — ce răsplată veți avea?

O, dar noi, Isuse, ce răsplată vom avea când nu iubim nici măcar ca păgânii, pe cei ce ne iubesc?

Ce răsplată vom avea noi Isuse, când nu facem nici măcar ce fac și păgânii — să iertăm pe cei ce ne iartă?...

Doamne Isuse, Tu Căla ce în toată viața Ta aici pe pământ ai fost cea mai înaltă pildă de iertare, de smerenie și de dragoste — zidește și în sufletele noastre iertarea. Fă să crească și în sufletele noastre această sfântă floare adusă de Tine

de-acolo de sus, din sânul Tatălui! Invață-ne și pe noi să iertăm. Să iertăm ca Tine: Totul, tuturor. Ca să avem și noi parte de iertarea Ta.

Iubiți-vă vrășmașii

Iată cea mai mare poruncă și cea mai înaltă virtute pentru un suflet credincios.

A-ți ierta dușmanul, a ierta pe cel care ți-a făcut și îți face numai răul — desigur, e mare lucru. Nu oricine poate să-l facă.

Dar e mult mai mare lucru să-i faci bine, să-l iubești pe acest dușman și să te rogi din inimă pentru el. Iar acest lucru nu-l poate face decât acel suflet care a aflat cu adevărat și el iertarea, iubirea și bunătatea lui Dumnezeu.

Un credincios fu întrebat odată într-o convorbire, de un strein:

Și totuși, dacă cineva te-ar vorbi de rău și te-ar batjocuri în public — n'ai face nimic?

— Ba da? Ia-și ierta!

— Dar dacă acesta te-ar lovi, te-ar bate, te-ar trânti la pământ — n'ai face nimic?

— Ba da! — i-aș zămbi prietenește.

— Dar dacă ți-ar aprinde casa, ți-ar jefui avutul, te ar nenoroci — nici atunci n'ai face nimic?

— Ba da! — i-aș face bine și m'aș ruga pentru el.

— Cum ai mai putea să-i faci bine și să te mai rogi pentru un astfel de om?

— Da!... fiindcă l-aș iubi.

Iată iubii mei o pildă de iertare și dragoste. Iată o icoană a inimii unui copil, unui adevărat copil al lui Dumnezeu.

Ferice de tine frate care citești rândurile acestea, dacă ai ajuns la împlinirea acestei porunci: „Iubiți pe vrășmașii voștri, faceți bine... și veți fi fiii Celui Prea Înalt care este bun și cu cei nemămuritori și cu cei răi“. (Luca 6,35).

Căci atunci, „fiul lui Dumnezeu te vei chema“. Iar dacă n'ai ajuns încă până aici — roagă-te mereu, roagă-te ferbute Domnului, ca să te aducă.

Fiindcă numai așa, prin facerea binelui, prin iubirea împărțită de tine altora — vei câștiga și tu acestea dela Tatăl.

T. DAR

Am rătăcit

*Am rătăcit destul hoinar
Depart, pe drumul ce-l rău
Azi mă întorc și plâng amar
Ca să mă erți o Domnul meu*

*Am trăit o viață amară
Instrăinat de Tatăl meu
Măntorc acum la Tine țară
Primește-mă la sânul Tău*

*D: Tine depărtat, Părinte,
Eu nu mai pot ca să trăiesc
Alină-mi jolea mea Preasfinte
Ca darul Tău cel sfânt creșc*

*Eu sunt ca fiul cel pribeag
Ce plâng cu-amar greșala mea
O, iartă-mă Părinte drag
Și fă cu mine orice-i vrea*

*Și nu mă mai lăsa Părinte
Să rătăcesc pe drumul rău
O, ține-mă de-acum înainte
Mereu plecat la piptul Tău*

*Și-ajută-mă'n a mea viață
Cât tu vei vrea să mai trăiesc
Și ascult mereu a Ta povață
Pe Tine'n veci să te iubesc.*

C. Motrescu-Bucovina

(urmare din pag.1-a)

Domnul să măgăie pe îndurerata sa mamă iar lui să-i facă parte cu dreptii.

Slăvit să fie Domnul pentru toate,

Pocăința

„Pocăința — zice sf. Ioan Damaschin — este o întoarcere dela cea afară de fire, la cea după fire și dela diavolul către Dumnezeu, care se face cu osteneală și cu nevoință“.

Din aceste cuvinte înțelegem că noi oamenii suntem datori să lăsăm pe diavolul și lucrurile lui diavolești (2 Tim. 2,26) și să ne întoarcem la Dumnezeu (Mal. 3,7) și la viețuirea cea duhovnicească, plăcută Domnului.

Să urâm păcatul și să ne întoarcem la faptele bune și virtuțile creștinești, prin împlinirea poruncilor lui Dumnezeu cu toată râvna și dragostea noastră, cum zice Prorocul David: (Ps. 119, 127-128).

Pocăința cea adevărată, fraților, trebuie să fie o durere vie, ce o simte omul întors la Dumnezeu înăuntrul ființei sale, pentru păcatele lui, cu care a jicnit bunătatea cea mare a lui Dumnezeu. Plângeți păcatele, și hotărește-țe la îndreptare.

Însă pocăința noastră — oricum ar fi ea — nu ne ajută nimic la mântuire, dacă nu L-am primit pe Domnul Isus și Jertfa Lui cea scumpă. Noi putem face multe pentru sufletul nostru dar numai primindu-L pe El în inimă (Apoc. 3,20) și în viața noastră, avem împăcarea cu Tatăl Cereșc (Col. 1,20) și suntem mântuiți.

Iubite frate, te-ai pocăit? (Matei 3,2) Și dacă da, ai gustat (Ps. 34,8) din jertfa Lui? Ferice de cel care poate spune: da!

fr. David B. Ioa

ABONAȚI FOAIA PE 3 LUNI

Mai sunt trei luni până la capătul anului. Cei cari aveți abonată gazeta și v'a plăcut scrisul ei, arătați și altora gazeta și indemnăți-i să se aboneze și ei.

Vin serile lungi de toamnă și de iarnă. Nu vă lăsați lipsiți de o gazetă bună în casă.

Pentru 30 lei oricine poate avea de acum până la Anul nou, foaia „Vieța Creștină“ care îi va veni în fiecare săptămână acasă, ca un oaspete preaiubit, ca să-l învețe căile Domnului.

Rătăcitori.

*In zori treceam drumeti, pe rând,
Pe drumul nins pe praf și soare,
Atrăși de-un dor, mahniiți d'un
[gând*

Vrăiți de-o tainică chemare.

*Dar s'au oprit deodată'n drum!
Se 'mpart cărări peste hotare
Pe care s'o aleg' acum?
Se întreabă 'n gându-i fiecare*

*S'au despărțit! Și pleacă iar!
Acelas țel le'mbie zarea!
Dar, toți aleargă înzadar,
Deci toți au rătăcit cărarea!*

*Dela răsuciri privea mahnit
In urmă-le, Mântuitorul;
Nu L'au văzut, căci i-a orbit
In drumul lor, „Ispititorul“.*

*Să le arate'n zori cărarea
Ei n'au venit, nu L-au rugat
Și rătăcind au înoptat
Pe cale prinsu-ia 'nșerarea.*

*De mergem bine, ori greșim
Căți L'am rugat ca să ne-arate?
Noi, care acum călătorim
Prin vremuri negre de păcate?
VASILE GHERMAN inv.*

Rugăciunea ajută dorința pentru unirea cu Dumnezeu — dragostea face această unire. N. VI.

„CE CREZI EXISTA IAD?“ — „DA, EXISTA IAD!“

„Ce crezi există iad?“

Cu aceste cuvinte am fost întâmpinat mai zilele trecute de un cărturar care cu știința lui a voit să mă convingă că nu există iad, că asta-i numai o simplă închipuire și frică în popor. Frica de iad — zicea el — pe mulți i-a mai pus într-o situație nemaipomenită de rea, și eu ași dori să-mi spui, să audă și acești oameni (erau mai mulți la un loc) cine a văzut cum este iadul?

Ceeace am răspuns acestui „domn“ am scris și aici, poate va fi de folos cuiva, care ar citi aceste rânduri.

Răspunsul la întrebarea pusă se cuprinde în trei cuvinte: „Da, există iad!“

Și ce este iadul?

Înainte de toate, este un loc de spaimă și chin. Lucrul acesta ni se spune mereu în biblie, ni-l spune și bogatul din iad care a lăsat pe omul sărac din fața ușii lui, în grija câinilor (citește la evanghelia dela Luca cap. 16 vers. 19-31).

Acela care urmărește istoria lumii și a bisericii, știe de câte ori înțelepciunea omenească a lepădat adevărurile credinței dumnezeiești, dar cari au rămas neclintite până în ziua de azi. Dacă vrei să afli și crezi în ceeace spune Domnul în evanghelia dela Matei, citește în cap. 25, vers 41: „Atunci va zice celor dela stânga: duceți-vă dela mine blăstămaților, duceți-vă în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolilor și ingerilor lui“.

Și dacă mai vrei să știi, citește ce spune ap. Pavel despre iad, la a 2-a epistolă către Tesaloniceni cap. 1 vers. 7-9 unde zice: „Domnul Isus se va arăta din cer în mijlocul unei flăcări de foc cu ingerii Lui cei puternici, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus; ei vor avea ca pedeapsă o perzare vecinică, departe de fața Domnului și de arătarea slăvită a puterii Lui“.

Iar dacă nici acestea nu vă sunt de ajuns, atunci încredeți-vă cel puțin în vorbele pe cari le-a descoperit Domnul Isus după ce a înviat din morți și s'a suit la

cer, iubțului său ucenic Ioan și care le puteți găsi în cartea Apocalipsului cap. 21, 8: „Dar cât despre tricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinători la idoli și toți mincinoșii, locul lor este iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua“.

Eu unul mă încred în vorbele Mântuitorului și ale apostolilor Săi, chiar dacă toți învățații din lumea aceasta ar fi de alte păreri. Căci părerile și învățăturile învățaților n'au ținut niciodată mai mult decât cel mult o vârstă de oameni. Dar vorbele Fiului lui Dumnezeu au rămas neclintite de-alungul celor 20 de veacuri.

Ne rămâne să alegem în cine ne încredem: În Acela care are dreptul să spună: „Cerule și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece“, sau în părerile unor învățați orbiți sau poeți visători, ale căror învățături nu țin mai mult decât câțiva ani?

Și aceasta cred că o știți și Dvs.

Cât despre mine, eu știu de care parte stau și ași dori ca și Dvs. să vă alegeți partea celor mântuiți.

Eu știu sigur că există iad, pentru că pășaniile mele zilnice, cele ce am auzit și

văzut precum și mintea mea sănătoasă mi-o dovedesc neîncetat.

Nu vedem oare zilnic, că păcatul trage după el și pedeapsa cuvenită? Și cu cât un om se lasă mai îndelungat și nepăsător în brațele păcatului, cu atât cade mai adânc în noroi și se nimicește moralicește încetul cu încetul. Cred că avem destule dovezi, câte mii de oameni nu zac astăzi în iad, fiindcă încă în viață fiind se scufundă în el, zi cu zi tot mai adânc.

Când vezi ticăloșia și jalea în care trăesc acești oameni, aproape nu pricep cum poate îngădui așa ceva dragostea cea mare a lui Dumnezeu. Dar nici un om în adevăr înțelept nu va tăgădui un fapt vădit numai fiindcă nu și-l poate lămuri. Și ne este doar cu neputință să tăgăduim că o mulțime de oameni trăesc într-o ticăloșie ca de iad, aici pe pământ.

Și cu cât noaptea păcatelor, care le apasă sufletul, ajunge mai întunecoasă, cu atât le va fi mai greu să se întorcă la lumina harului Dumnezeesc, și apoi vremea harului trece deodată, și întoarcerea ajunge cu neputință! Și ce vine pe urmă? Iadul! Iadul înghețat și lipsit de orice nădejde.

Deci vă mărturisesc încă odată: există iad; sunt și mai încredințat de acest adevăr decât că mâine dimineață, soarele va răsări din nou.

Vă rog să nu vă mai încurcați cu idei false; ci primiți pe Domnul Isus Hristos; în El este singura Cale și „In nimeni altul nu este mântuire; căci nu este sub cer nici un alt nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți (Fapt. ap. 4,12) Cine crede în Fiul, are viață vecinică; cine nu crede în Fiul nu va vedea viața lui Dumnezeu“ (Ioan cap. 3,36).

Vino la Isus acum, cere dela El cu stăruință iertarea păcatelor și puterea pentru o viață nouă după voia Lui, și îndată vei soăpa de părerea că: „nu există iad“ și nici nu vei ajunge acolo. Domnul să-ți ajute, frate, să te hotărăști pentru El.

Gh. Haritescu-Berlineschi
Bucovina

Isuse!...

Isuse, scumpule Isus,
Pacatul greu mă strânge,
Și-mi plânge inima din piept
Și sufletul îmi plânge...

De mic copil am apucat
Pe căile străine,
Ca fiul cel pierdut — mereu
M'am depărtat de Tine...

Isuse, scumpule Isus
Indură Te de mine
Și spală-mi multul meu păcat,
Primește-mă la Tine...

Nevrednic sunt de Mila Ta
Nevrednic, știu, Stăpâne
Dar eu te știu îndurător
De-aceia viu la Tine

Și ia-mă Doamne 'n slujba Ta
Cuvântul Tău mă'nvață
Ca fericit să-ți pot cânta
În veșnică viață.

IACOB SUCIU

„Zis'a cel nebun...“

(Psalm 14, 1)

Trecuseră 120 de ani, și orașul Mesina în sudul Italiei nu mai văzuse un cutremur.

Toți se credeau în siguranță, se clădeau chiar case cu mai multe rânduri, împotriva poveței oamenilor de știință.

Era Crăciunul 1908. O foaie comunistă îndrăzni să scrie un articol de blasfemie în care spunea că Dumnezeu n'are putere să trimită cutremure. Articolul se sfârșea cu cuvintele: „vino copiii Isuse, ia trimitte-ne un cutremur... dacă poți.“

Aceasta se petrecea la 26 Dec și peste 2 zile a venit un cutremur, cum nu mai văzuse orașul niciodată. În câteva clipe periră în Mesina și Calabria, aproape 100 mii oameni. Incendiul (focul) care urmă după cutremur distruse tot orașul.

Martorii povesteau că în mijlocul ruinelor se vedeau câteva coloane din ziare cu fășii de anunțuri scri-

se: Copiii Isuse, trimite-ne un cutremur... dacă poți.“

O grozavă lecție și pedeapsă a venit asupra acelor nebuni cari crezuseră că-și pot bate joc de Dumnezeu. Iată și aceasta o dovadă a istoriei, că Dumnezeu nu se lasă până în sfârșit batjocorit de cei răi. Și un avertisment tuturor celor cari cred că pot și vor putea să-și bată joc de cele sfinte până la capăt, fără nici o pedeapsă de Sus.

Nu i nici o faptă fără o răsplată. Toți batjocoritorii cei de azi ai lui Dumnezeu, mai curând ori mai târziu, își vor lua și ei plata cea grozavă a faptelor lor.

Cine va trăi, va vedea groasnică urgie care îi va ajunge și pe batjocoritorii de azi ai lui Dumnezeu și se va îngrozi.

Tălmăcioare SORA MARIA

Ce vi-i frică de război?

Ce, vi-i frică de război
C'o venii și pe la noi?
Nu te'nspăimânta iubite
De aceste vești cumplite
Căci toate s'or întâmpla
Cum ne spune Scriptura

Cutremure s'o 'ntâmpla
Și războaie vom avea
Dar precum s'a proorocit
Nu e ultimul sfârșit
Căci d'abia au început
Dureri precum n'am avut

Fraților, nu vă 'ntristați!
Dar nepăsători nu stați
Ci de grab' vă pregătiți
Viață nouă să trăiți

Nu cum fac atâți creștini
Ce au viață de păgâni
Vă 'ncredeți în Dumnezeu
Și în Isus Fiul Său.
Și veți fi preafericți
Apărați și mântuiți

Fr. C. P

Asasinarea președintelui Consiliului de miniștri Armand Călinescu

Cum s'a săvârșit asasinatului — Cine sunt asasinii — Doliu neamului românesc — Personalitatea defunctului — S'au făcut funeralii naționale

Joi 21 c. d. m. s'a răspândit pe undele radio-ului o veste ce a zguduit întreaga suflare românească. Președintele cons. de miniștri, ministru de interne și ad. interim la ap. Națională **Armand Călinescu** a fost asasinat de către 6 tineri din fosta gardă de fer. O crudă lovitură pentru poporul românesc renăscut la o viață rodnică și pașnică de către cel ce a fost Armand Călinescu rici că se putea, mai ales ținând seamă și de vremile grele prin care trăim.

Cum s'a săvârșit asasinatului

În timp ce se întorcea acasă dela minister cu mașina, pe str. Știrbey Vodă a fost ajuns din urmă și puternic lovit de mașina în care se aflau cei 6 asasinii. În acel moment, prin fața mașini primului ministru a trecut o căruță. Neputând trece, mașina a oprit iar agentul **Andronic** s'a dat jos să vadă ce este. Cei șase asasinii l-au împușcat doborându-l în stradă apoi pe primul ministru cu 20 gloanțe l-au lovit, în timp ce acesta a încercat să deschidă portiera [ușa] mașinii, cu 3 gloanțe în cap iar altele în pept și ficat. Șoferul care a putut fugi a venit cu ajutor de la locuința primului ministru din apropiere, dar prea târziu.

La postul de radio

Asasinii oprind o mașină au silit pe șofer să-i ducă la societatea de radio-difuziune unde pentru a intra au împușcat pe portar au lovit santinela și răsturnând tot în cale s'au dus la aparat unde au strigat că au omorât pe președintele cons. de miniștri. Cu ajutorul soldaților au fost prinși și duși la prefectura poliției unde au mărturisit tot. Ei se numesc: **adv. D. Dumitrescu, Popescu Cezar, Popescu Traian, Moldovan Ioan, Ionescu R. Ioan, studenți Vasiliu Ioan desen. toți din Ploiești.**

Ce a stabilit ancheta

Din cercetările făcute reiese că susnumiții au fost o rămășiță din fosta gardă de fer care așa voia să se răzbune pentru acțiunea întreprinsă de fostul primministru pentru a restabili ordinea internă.

Atestatul nu este deci în legătură cu evenimentele externe și n'are nici o legătură și ramificație străină.

S'au mai găsit deasemenea că despre planul atentatorilor știau și **Ovidiu Isaia** fotograf, **Stănculescu Marin** lăcătuș și **Paraschivescu Georghe** student din București cari de-aseenea au fost arestați.

Impușcarea asasinilor

Cei nouă asasinii au fost împușcați chiar pe locul unde l'au împușcat pe primul ministru. Trupurile neînsuflețite au fost ținute acolo până Vineri d. m. la ora 4. Pe locul execuției stă scris pe o placă mare:

† ARMAND CĂLINESCU

Aceasta va fi soarta de aci înainte a asasinilor și trădătorilor de Țară.

Funeralii Naționale

În urma hotărârii guvernului, fostului prim ministru care a murit „pe frontul intern al României” i s'au făcut funeralii Naționale.

Pregătirile pentru înmormântare

Imediat după atentat sosind autoritățile la fața locului, au ridicat corpul neînsuflețit și l'au transportat la Spit. Militar unde l'au îmbalsămat. Într-un mare cortegiu au transportat apoi pe cel defunct la Ateneul Român. Zeci de mii de oameni au defilat pe dinaintea catafalcului.

Înmormântarea

Duminecă ora 9 dim. de față fiind M. S. Regele M. V. Mihai, guvernul, armata, magistratura, reprezentanții țărilor streine și toate autoritățile civile și bisericești s'a făcut o slujbă. Au vorbit I. P. S. Patriarh, Dl. Gh. Argeșanu preș. cons. de miniștri dl Valda, dl. Argetoianu și prof. Vălcovici.

La ora 11 afetul de tun urmat de familie, M. V. Mihai și înaltele autorități a plecat spre gara de nord. Armata și străjerii aliniați pe marginea drumului a dat ultimul salut celui dispărut. — Populația a petrecut cu lacrimi pe fostul prim ministru.

Un tren special a plecat dela gara de nord la C. de Argeș, Pe tot parcursul drumului a fost întâmpinat de populație cu lumânări aprinse. M. V. Mihai a petrecut pe fostul sfetnic până la C. de Argeș. — Pe străzile C. de Argeș, a fost dus pe

un car plin cu verdeță tras de 6 boi încunjurat de țărani pe cari atât de mult i-a iubit. O ultimă slujbă s'a mai oficiat înainte de înmormântare și apoi A. Călinescu a fost pogorât în mormânt până la a doua învlere.

Impresia în țară și străinătate

Oficial, răpunerea primului ministru s'a comunicat la ora 5 d. m. — Îndată ce trista veste a fost aflată, toate edificiile publice și particulare au arborat drapelul îndoliat.

Din aproape toate țările lumii s'au primit telegrame de condoleanțe la președintele consiliului și ministerul de externe Sute de telegrame din întreaga țară sau primit la casa M. S. Regelui, la președinția Consiliului de miniștri și familie. Toate ziarele din străinătate au publicat pagini întregi, asupra morții primministriului român, arătând că a fost unul din cei mai mari oameni cari au stat în fruntea treburilor statului român în anii din urmă.

Personalitatea defunctului

Fostul primministru s'a născut în Pitești la 22 Mai 1893. A învățat carte la Pitești și București — La Paris ia doctoratul în științele economice și politice. A fost ajutor de judecător la tribunalul Argeș — În 1928 este prefect de Argeș, odată cu venirea țărăniștilor la putere fiind președintele org. de județ. În 1929 este secretar general la ministerul agriculturii și domeniilor iar la 8 Octomvrie este subsecretar de stat la interne. În guvernul Goga conduce Ministerul de interne, post ce numai moartea i l'a luat. În 22 Iunie 1928 este și Ministru la Educația Națională până la 6 Decembrie 1938. În guvernul Frontului Renașterii Naționale conduce și ministerul Apărării Naționale iar după moartea patriarhului Miron ia și conducerea Președinției Consiliului de miniștri. De numele lui se leagă o sumedenie de lucruri și fapte mari

Din testamentul fostului primministru

Dăm ceva din testamentul fostului primministru făcut în ziua de 21 Iulie 1938:

Rog pe fiul meu să fie cuminte... Il sfătuesc să îmbrățișeze magistratura sau cariera militară... Să slujească țara și tronul cu credință și devotament...

Și așa în aceste vremuri grele s'a mai dus un om. Mâna criminală a luat viața în puterea vârstei la numai 46 ani când era atâta lipsă de un astfel de om. Țara întreagă dela mic la mare, fără deosebire de naționalitate sau religie, deplâng sincer moartea fostului prim ministru.

N. URDEA

De toate și de pretutindeni

— **S'a scumpit trenul.** Începând cu 15 Sept. trenul de persoane s'a scumpit cu 5 la sută. La mărfuri cu 10 la sută.

— **Toți locuitorii țării** trebuie să urmeze la cursurile de *apărare pasivă* ce se vor ține pe tot locul orașe și la sate, unde vor învăța cum trebuie să se aperse de atacurile cu gaze și bombe. Fiecare cetățean trebuie să urmeze 24 ședințe pe an. Cei cari la 1 Sept. 1940 nu vor fi urmat numărul acesta de ședințe, vor fi pedepsiți cu amendă s'au închisoare.

Războiul din Europa

Pe frontul polon luptele sunt aproape sfârșite.

Odată încheiate socotelile aici, trupele germane se mută pe frontul francez, unde în cursul lunii Octomvrie se spune că vor începe marile lupte, adică marile nenorociri.

Sărmana Europă, sălbatică și ne-bună, iată unde te-au adas păcatele mândria și necredința ta!

— **FOC LA UN CINEMATOGRAF** De sub dărâmurile unui cinematograful din Grecia ce a ars s'a scos

50 de morți și mai multe zeci de răniți — După ce au ars sufletește au ars și truște.

O nouă bombă

S'ovonește că Germania, Italia, Japonia și Rusia vor încheia un pact de neagresiune. — Dușmăni de ieri s'au dat mâna. — Semne rele.

— **APĂRAREA PASIVĂ** — Ministerul Aerului și Marinei, comunică în conf. cu art. 13 din legea A. A. T. — Toate autoritățile, instituțiile, întreprinderile, de ori ce fel, blockhausurile, localurile publice și chiar proprietarii de imobile sunf obligați a-și organiza — sub sancțiuni — apărarea pasivă pe cont propriu.

— **ECHIPELE SERVICIULUI SOCIAL** și-au încetat activitatea pe ziua de 5 Sept. Aceasta pentru că echipierii S. S. să poată răspunde la ordinele de chemare ale Marelui Stat Major.

24 CEASURI A SBURAT fără intrerupere pe deasupra Bucureștilor aviatorul român Matei Ghica Cantacuzino. Este un record.

Dar sufletește va putea sta el atâtea ceasuri „sus”?

— **O NOUĂ AUTOSTRADĂ** lungă de 870 Km. au construit italienii în Abisinia. Lucrarea — un adevărat drum roman săpat în piatră, a costat 671 milioane lire.

Impărăia romană vrea să-și mai dovedească odată destoinicia și apoi?.